

Poeten i Den Svarta Jackan

Tim Lohse Björkfäll

Vi kommer alla dö
Vi kommer alla lida
Tills stunderna vi jagat
Har lett oss fram till undvikelsen
Och inget består längre än patent
Vi kommer alla älska
Göra små olyckor i andras hjärtan
Be om ursäkt, be om nåd
Säga "jag älskas av någon annan"
Lära oss att ta och säga ifrån

KL sju beruset gör mig redo att jobba
Jobba på självkontroll
Intala andra om vår gemensamma pakt
En blodsed, en danslåt ingen kommer höra
Med ett enda slag
Gav Big Bang oss rytm
Att skaka, skallra och berätta
Med sång och semi-evig dans
Hur vi känner att pulsen värmer kropp
Men lämnar själen kall som luft

Jag är en nyfiken man
Jag bär en svart kostym
Som Johnny Cash eller läderlappen
I brist på bov och strumming och ljus
Slår jag vilt i mörkret
Där allt står still
Rädslans bord är dukat med salt och senapssill
Smått och mindre försent
Lovar jag att alltid se er
Men i vägen är mitt förnuft

Ett, två och tre passar på att se

Jag är tunn på näring
Vågen pekar upp
Den är min nya spegel
Nya värden
Samma gamla självförakt
Ingen ställer krav på mig

Men skuggan min är fet
Ge mig en chans att fixa
Läkas sönder
Tills jag är ett identifierbart mönster

Ett, två och psykiatrin KL tre

Jag har skrapat min sista nitlott
Jag reparerar ringmuren till din grav
Du, du, du är så enkel förstådd för du ser
Ljuset I slutet på min tunnelseende
Var att möta dina ögon i kollisionskurs

Ett, två och tre, fattar någon vad jag säger? Eller har vi något gemensamt

Ett, två och tre, passar på att leva, evigheten är den längsta dagen vi har, fyra försök
att neka, inget i hjärtat är svinn, emballera i ett flin

För himmeln jag slås
Gör helvetet stick som knott
För himmeln är man aldrig sen
"För älskling vi ska alla en gång dö"